

Questio Secunda.

mat sibi aliqua fantasmata p̄ modū exēplorū & quādo volumus aliquē docere proponim⁹ sibi exempla p̄r que addiscens possit sibi formare fātasmata cuius ratio est quia intellectus noster est circa quidditatis que habent esse in aliquo particulari et ideo non perfecte cognoscuntur nisi cognoscantur vt in particulari existētes hoc autem sit saltem in nobis per ymaginatōnem et ideo oportet q̄ intellectus conuertat se ad fātasmata vt speculetur naturam vniuersalem in particulari existentem. Item vide mus homines ledi ex nimlo studio ergo ibi concursit corpus. Ex hijs patet q̄ conuerti ad fātasma ta non est producere speciem quia producta specie adhuc i digem⁹ hac cōuersiōe ad intellectionē naturalem quia de visione beatorum non loquimur ex hoc patet quare habens multas species potius vti tur vna q̄ alia.

Contra hec arguitur. Primo probando q̄ non intelligimus res materiales per abstractionē a fātasmatisbus quia quicunq̄ intelligit rem aliter q̄ sit est falsus sed forme rerum materialium non sunt abstracte a particularibus quorum similitudines sunt fātasmata. Si ergo intellectus res materiales intelligat per abstractionem specierum a fātasmatisbus erit falsitas in intellectu nostro. Item de ratione quidditatis materialis est q̄ sit in hoc particulari existētes vt dicit. S. T. i. parte. q. lxxiiij. ar. viij. ergo impossibile est intelligere quidditatem res materialis nisi intelligatur hoc particulare ergo nō intelligimus per abstractionem.

Cecundo queritur quis intellect⁹ abstrahit spe ciem a fātasmatisbus. Non potest dici q̄ sit intellectus possibilis quia ille nichil agit. Nec est intellectus agens quia abstrahere est intelligere vnum si ne alio sed intellectus agens nullam habet intelle ctionem igitur.

Cterto queritur quid est abstrahere a fātasmatisbus. Forte dicis q̄ est fātasmata causare spēm i intellectu possibili. Contra sequeretur q̄ fātasma ta abstraherent a fātasmatisbus quia supra dictuz est q̄ causat speciē in intellectu possibili. Sz dices q̄ abstrahere spēm a fātasmatisbus est cōuerti ad fātasma. Sed cōtra san. tho. ponit diuersos articulos circa ista ergo nō sunt idem. Itē secundū phīn necesse est intelligentē fātasmata speculari ergo intellectus intelligendo nō abstrahit a fātasmatisbus. Forte dicis q̄ abstrahere est intelligere naturaz nō intelligendo singulare. Cōtra intellectus per refle ctionem intelligit singulare. ergo tūc nō abstrahit a fātasmatisbus. Forte dicis q̄ abstrahere est intel ligere rem sine materia. Contra materia cadit i dif finitione rei naturalis ergo impossibile est intelligere rem naturalem nisi intelligatur materia.

Quarto si intellectus intelligit per abstractionē a fātasmatisbus vel hoc est q̄ fātasma educit spēm de potentia intellectus possibilis & hoc non. q̄ spē cies intelligibilis est forma spūalis & intentionalis que nō potest educi de potentia subiecti. vel hoc ē q̄ eadem spēs transit a fātasmata ad intellectum pos sibilem et hoc est impossibile quia accidentis non mi grat de subiecto in subiectum.

Quinto arguitur q̄ non est necesse intelligentē fātasmata speculari quia habens scientiam potest exire in actum quando vult alias non differret adi scente. ergo habens habitū sciētie in intelligēdo nō necessario cōuertitur ad fātasmata. Item intellectus agens immediate agit in intellectū possibilem

Articulus

Secundus.

ergo non ē necessariū q̄ cōuertatur ad fātasmata Antecedens patet quia intellectus agens se habet sicut lumen quod immediate immitat visum.

Sexto arguitur q̄ intellectus agens nichil imprimit in fātasmatisbus quia omne quod recipitur in aliquo recipitur secundum modum rei recipientis ergo illud quod imprimitur fātasmati recipitur i diuidualiter et materialiter et per consequens fan tasma est eque in potentia sicut prius quia per nullum materiale potest deduci de potentia ad actum Item sic dicit dominicus scilicet. q̄ nichil imprimi tur in fātasmatisbus sed magis abstrahitur.

Septimo intellectus intelligit deum et substancias separatas. sed talia non cadunt sub fātasmatis bus. Item posita causa totali ponitur effectus sed causa totalis actus intelligendi est intellect⁹ agēs et species intelligibilis. et ista sunt in anima seclusis fātasmatisbus igitur. Item nos intelligim⁹ thematicalia que abstrahunt a materia non autem a fātasmate ergo aliqua intelligimus sine conuer sione ad fātasmata.

Octavo homo qui moritur habet magnum dolorē in corde dato q̄ cetera membra sunt mortua tenendo secundum aliquos q̄ vna pars moritur ante aliam et q̄ cor est vitium quod moritur in hoie Mortuo ergo capite stat q̄ vita sit in corde et tunc homo potest dolere et tristari et per consequens cognoscere tunc autem non est fātasma.

Anon fātasma impedit intellectionē. ergo non requiritur. Antecedens patet ex Augustino dicente q̄ quidam errantes de deo secundum corpus sa piunt quia nichil de eo sentiunt nisi quod in fātassis et in sensibus inueniuntur.

Decimo estimatiua distinguitur a fantasias et si militer memoria. ergo virtute istorum ita bene pōt causari species in intellectu sc̄z spēs mōris urei sicut a fantasias ergo non est necesse intelligentem fātasmata speculari quia virtus cogitatiua est nobilior et propinquior ergo ipsa potius agit in intellectu. Item dormiens habet species in fantasias quia ipsa conseruat tamen illi non sufficiunt ad intelligē dum. Item anima separata intelligit et tamen non habet fātasmata. quia fantasmas sunt in corpore.

Undectimo si necesse esset intelligentē fātasmata speculari hoc marie esset q̄ fātasmata cōcurrūt ad producendū spēm intelligibilem. sz hoc ē falsū q̄ nullū materiale p̄ducit i materiale. sed fātasma est res materialis ergo non producit speciē intelligibili em que est materialis. Itē causa ē nobilior effectu vel eque nobilis q̄ oīs causa p̄tinet virtualiter effe ctum vel formaliter et si contineat virtualiter tun c est nobilior. q̄ si cōtineret formaliter sicut sol est nobilior igne q̄ cōtinet virtualiter calorē quē p̄tinet ignis. Forte dicis q̄ spēs fātasmatis nullomodo est causa speciei intelligibilis. Cōtra sim phīn 2. S. T. in tertio de aia. lec. xij. Intellectus mouet ab intelligibili. sicut sensus a sensibili sz nō mouet i media te ab intelligibili ḡ mouet ab eo mediāte fātasmate.

Duodecimo. fātasma nichil ē. Probab̄ q̄ fātasma nichil est. dixit em̄ phīs 2. S. T. lec. v. q̄ fātasma non est sensus in actu vel in potentia nec est intellectus nec appetitus nec alia potentia vegetativa vel motiva. ergo fātasma nichil est.

Tertiodecimo. si spēs reseruaret in oculo a deo tūc visus posset videre sine luīe ergo ex quo spēs ser uat in intellectu seq̄tur q̄ intellect⁹ pōt intelligere sine conuersione ad fātasmata. Item per habitus